

Trgovački sud u Zagrebu

Pravna stvar.

Na broj: **P-322/2019**

Tužitelj: **OPTIMA LEASING d.o.o. u likvidaciji**, Zagreb, Ivana Lučića 2a, OIB: 71463153978

Tuženik: **AUTO CENTAR RUDMAN d.o.o. u stečaju** iz Zagreba, Savska cesta 170,
OIB: 17305097678

Podnesak tuženika

I/ Tuženik se očituje na podnesak tužitelja od 18. veljače 2021. g. Osporavaju se svi navodi iz navedenog podneska tužitelja.

Sukladno čl. 167. Stečajnog zakona stečajni vjerovnici svoje potraživanje prema stečajnom dužniku ostvaruju samo u stečajnom postupku.

Sukladno čl. 269. st. 1 Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/15. i 104/17) ako je u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka već pokrenut parnični postupak o tražbini pred državnim ili arbitražnim sudom, postupak radi utvrđivanja tražbine nastaviti će se preuzimanjem te parnice. Sukladno st. 2. istog članka prijedlog za nastavak parnice iz stavka 1. ovoga članka može podnijeti vjerovnik čija je tražbina osporena, u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju na parnicu odnosno primitka drugostupanjske odluke. Sukladno st. 3. istog članka ako vjerovnik osporene tražbine koji je upućen na parnicu ne predloži nastavak parnice u roku iz stavka 2. ovoga članka, smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice.

Da bi tužitelj mogao nastaviti potraživati svoje potraživanje prema tuženiku u ovoj parnici nužno je da je isti potraživanje u cijelosti prijavio u stečajnom postupku nad tuženikom te da je isto potraživanje stečajni upravitelj osporio a sud takvo osporavanje utvrdio rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama te tužitelja uputio na pokretanje parnice, te da je tužitelj predložio nastavak ovog parničnog postupka. Iste radnje tužitelj po osnovi potraživanja iz ove pravne stvari nije izvršio.

Takav pravni stav se zauzima i u odluci **Trgovačkog suda u Zagrebu P-438/2010** od 11. listopada 2010. g.:

"Bez prijave tražbine i osporavanja tražbine od strane stečajnog upravitelja ili kojega od stečajnih vjerovnika, nema uvjeta za raspravljanje o tužbenom zahtjevu jer je odredbom čl. 96. Stečajnog zakona propisano je da stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema dužniku ostvariti samo u stečajnom postupku. To znači da nakon otvaranja stečajnog postupka svi vjerovnici koji imaju neku imovinsko-pravnu tražbinu prema stečajnom dužniku trebaju prijaviti tu tražbinu na način i u rokovima propisanim odredbama Stečajnog zakona i određenim u rješenju o otvaranju stečajnog postupka. To važi i za tražbine o kojima se vodi parnica s tim da vjerovnici trebaju u

prijavi navesti i sud pred kojim se vodi parnica s naznakom broja spisa"

Jednak pravni stav zauzima se u odluci **Trgovačkog suda u Zagrebu P-728/2007** od 31. kolovoza 2007. g.:

"Otvaranje stečajnog postupka mijenja procesni položaj vjerovnika stečajnog dužnika. Izmjena procesnog položaja ogleđa se kroz nemogućnost ili ograničenu mogućnosti ostvarenja tražbina vjerovnika stečajnog dužnika izvan stečajnog postupka. Parnica kao redovan put pravni zaštite, za vjerovnike stečajnog dužnika postaje iznimka. Prethodno, da bi vjerovnik stečajnog dužnika stekao pravo da njegova tražbina konkurira za namirenje u stečajnom postupku mora svoju tražbinu prijaviti (članak 173. SZ-a). Prijavom svoje stečajne tražbine u stečajnom postupku vjerovnik stječe legitimaciju da mu se prijavljena tražbina ispita u tom postupku. Prema odredbi članka 178. stavak 1. SZ-a ako je stečajni upravitelj ili koji od stečajnih vjerovnika osporio tražbinu, stečajni sudac će vjerovnika uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. Ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak o tražbini pred sudom, postupak radi utvrđivanja tražbine nastaviti će se preuzimanjem te parnice (članak 179. SZ-a)"

U privitku se dostavlja i rješenje **Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt-188/2010** od 31. siječnja 2012. g., a u kojemu se navodi:

"Slijedom takvih utvrđenja pravilan je zaključak nižestupanjskih sudova da tužitelj više nema pravo na ovu sudsku zaštitu slijedom čega odbacuju tužbu kao nedopuštenu, a to iz razloga, jer je tužitelj nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom svoje pravo mogao ostvariti u stečajnom postupku. Pitanje prijave potraživanja i utvrđivanje potraživanja protiv stečajnog dužnika regulirano je odredbama Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 44/96, 22/99, 29/00, 123/03, 82/06 – dalje SZ).

Tako prema odredbi čl. 96. SZ, stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema stečajnom dužniku ostvariti samo u stečajnom postupku, a prema odredbi čl. 77. SZ i nenovčane tražbine ili one čiji je novčani iznos neodređen, ističu se u novčanoj vrijednosti na koju se mogu procijeniti u vrijeme otvaranja stečajnog postupka. Stoga nije upravo revident kada prigovara pravilnosti nižestupanjskih rješenja kojim je odbačena tužba kao nedopuštena.

Ovo zato jer je potraživanje tužitelja prema tuženiku nesporno nastalo prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, a stečajni vjerovnici prema odredbi čl. 96. u vezi čl. 77. SZ svoja potraživanja prema dužniku mogu ostvariti samo u stečajnom postupku.

Otvaranjem stečajnog postupka nad tuženikom stranke su stavljene već temeljem odredbi SZ, u položaj stečajnog vjerovnika i stečajnog dužnika, pa je tužitelj zaštitu svojih prava mogao ostvariti samo u okviru stečajnog postupka koji je pokrenut protiv tuženika, a kako to nije učinio, pravni put koji je izabrao za zaštitu svojih prava je nedopušten.

Prema tome, u konkretnom slučaju nema prijave tražbine u stečajnom postupku, pa tužitelj više ne može ostvariti svoje pravo po podnesenoj tužbi u ovom parničnom postupku. Naime, tužitelju ne pripada pravo da protiv tuženika kao stečajnog dužnika ostvaruje svoju tražbinu izvan postupka i na načina predviđenog SZ. Utoliko su sudovi pravilno postupili kada su tužbu tužitelja odbacili."

S obzirom da tužitelj svoje potraživanje prema tuženiku nije prijavio u stečajnom postupku nad tuženikom to se smatra da je odustao od svog zahtjeva iz ove pravne stvari te su ostvareni uvjeti za donošenjem rješenja o odbacivanju tužbe tužitelja.

Dokaz:

- odluka Trgovačkog suda u Zagrebu P-728/2007 od 31. kolovoza 2007. g.
- odluka Trgovačkog suda u Zagrebu P-438/2010 od 11. listopada 2010. g.
- rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt-188/2010 od 31. siječnja 2012. g.

II/ U odnosu na raspravu tužitelja o zatraženim parničnim troškovima tuženika ističe se kako se tužitelja ne tiče poslovni odnos tuženika i njegova ranijeg punomoćnika te isplata honorara istome za zastupanje u ovom postupku, te o istome ne ovisi obveza tužitelja da istome naknadi parnični trošak, te se svi navodi tužitelja na ovu okolnost smatraju nebitnima.

Tužitelj koji je neosnovano prouzročio parnicu dužan je sukladno čl. 154. i 156. Zakon o parničnom postupku naknaditi parnične troškove tuženiku.

III/ Temeljem iznesenog predlaže se naslovnom sudu donijeti rješenje o nastavku ovog parničnog postupka, te spis dostaviti VTSRH na daljnje rješavanje, tj. podredno donijeti rješenje kojim se utvrđuje da je tužba tužitelja povučena ili odbaciti tužbu tužitelja u cijelosti kao nedopuštenu, te tužitelju naložiti plaćanje parničnih troškova tuženiku u iznosu od prema troškovniku od 28. ožujka 2019. g., trošak sastava žalbe od 27. svibnja 2019. g. zatražen u istoj u iznosu od 97.825,00 Kn te trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 10.000,00 Kn.

Prilog: - kao u tekstu.

U Osijeku, 6. travnja 2021. g.

Tuženik
po stečajnoj upraviteljici